

KRAMIK (4) *sb m*

a *pochylone*.

sg A krāmik (1). ◇ *I* krāmiki(e)m (1). ◇ *pl L* krāmikoch (2).

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde XVII w.

Dem. od „kram”, ‘budka z towarami, stragan’ (4) : śprawił sobie kramik Vlifes/ máiąc w nim miecze/ robátyny/ łuki/ czepce/ złoto/ iedwab/ y ine rzeczy pánieńskie y rycerskie/ fzedł przedáwác między pánny BielKron 56v; RejPos 306; Więc co ich po śmátruziech/ po kramikoch/ pod krzyżmi fiedzi/ Iedná z żelázem/ druga s płótnem/ druga z bάρχánem/ z leřzem/ z gořdzmi/ y z rozmáitemi przypráwami/ á ktoby fie tego nápámiętał RejZwierc 111v; ModrzBaz 123.

MB